

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/49/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010305
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716010305.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Ryanta v trestnej veci obžalovaného Y. Y. stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 14. júna 2017 o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 73/2016 zo dňa 1. 12. 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 73/2016 zo dňa 1. 12. 2016 bol obžalovaný Y. Y. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 1Pv 232/15/6611 zo dňa 23. 5. 2016 pre skutok podľa obžaloby právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 18. 12. 2014 vo večerných hodinách v čase okolo 18.00 h v obci W., okres Z. v priestoroch rodinného domu na ul. P.O.V. číslo XXX/XX po predchádzajúcej hádke fyzicky napadol P. G., nar. XX. X. XXXX tým spôsobom, že ho udrel päťou ruky do oblasti tváre, čím spôsobil P. G., nar. nar. XX. X. XXXX, trvale bytom W., P.O.V. číslo XXX/XX zranenie a to krvný podkožný výron v oblasti ľavého oka a ľavého jarmového oblúku a pomliaždenie očného viečka a okolia, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 21 dní.

Okresný súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný skutok je trestným činom. K takémuto záveru prvostupňový súd dospel po vyhodnotení výpovedí obžalovaného, ako aj poškodeného, tiež svedkýň W. a O. W. v spojitosti s vypracovaným znaleckým posudkom a listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise. V tejto súvislosti okresný súd konštatoval, že nebolo dokázané, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný je trestným činom a s poukazom na celkové okolnosti prípadu nemožno vec postúpiť administratívnym orgánom na prejednanie priestupku. Z uvedeného dôvodu potom obžalovaného spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré aj dodatočne písomne odôvodnil. V odvolaní v podstate uviedol, že s rozhodnutím súdu a dôvodmi jeho rozhodnutia sa nestotožňuje, pričom poukázal na hodnotenie dôkazov okresným súdom v napadnutom rozsudku. V tejto súvislosti obžaloba poukazuje na to, že v prípade obžalovaného Y. a poškodeného P. G. sa jednalo o vzájomný útok, pričom útočil tak jeden, ako aj druhý s tým, že v opačnom konaní vedenom pod sp. zn. 1T 97/2015 bol takýto útok v podstate uznaný ako vzájomné napádanie a aj právoplatne odsúdený. Konanie ani jednej z osôb nevykazuje, a to aj podľa záverov znaleckého dokazovania, známky obrany, pričom nie je až tak podstatné pri posúdení skutku ako takého, kto uvedený konflikt vyvolal. V tejto súvislosti prokurátor vyhodnotil výpoveď poškodeného a obžalovaného. Samotný obžalovaný uviedol, že počas vzájomného fyzického útoku dostal paralyzér om ťaženie, čo svedčí o aktívnej obrane práve poškodeného voči útokom obžalovaného, preto podľa prokurátora nie je možné konštatovať, že by

nedošlo k vzájomnému napádaniu osôb, ktoré by boli rovnakou mierou vinné za následky, ktoré voči sebe spôsobili. Z uvedeného dôvodu je potrebné vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť tak voči Y. Y., ako aj P. G.. Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť Okresnému súdu Zvolen na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby krajský súd vo veci rozhodol sám.

Na verejnom zasadnutí sa krajský prokurátor pridržiaval písomných dôvodov odvolania, z toho dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí sa nestotožnil s dôvodmi odvolania okresného prokurátora, považoval ich za nedôvodné, z toho dôvodu navrhol zamietnuť odvolanie okresného prokurátora, naproti tomu rozhodnutie okresného súdu považoval za zákonné a správne, ktoré bolo riadne odôvodnené a tak isto považoval za správne aj samotné konanie okresného súdu, ktoré bolo vykonané a predchádzalo tomuto rozsudku. Obhajoba považovala konanie obžalovaného tak, ako prvostupňový súd za konanie v nutnej obrane, preto navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť. Súčasne obhajoba krátkou cestou predložila súdu písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí navrhol, aby krajský súd rozhodol o jeho nevine a v ostatnom sa pridržiaval návrhov svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejme akým spôsobom sa súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní a to najmä s výpoveďou obž. Y. Y., poškodeného P. G., svedkýň W. W., O. W., ako aj so znaleckým posudkom T. T. U., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia a tiež z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní. V tomto smere okresný súd správne konštatoval, že v priebehu dokazovania boli produkované dve skupiny dôkazov, na jednej strane výpoveď obžalovaného, ktorú potvrdzovali svedkyne W. W. a O. W., na druhej strane bola výpoveď poškodeného P. G., podané trestné oznámenie na obžalovaného a lekárske správy, ktoré doložil poškodený. Vykonané dôkazy v tomto smere aj podľa krajského súdu boli vyhodnotené prvostupňovým súdom správne, pričom hodnotenie dôkazov bolo v napadnutom rozsudku podrobne uvedené, s ktorými závermi sa krajský súd plne stotožnil. V tomto smere sa odvolací súd nestotožnil s námietkou prokurátora, pokiaľ vyvodil vzájomný fyzický útok z použitia paralyzéra poškodeným, ktorý podľa prokurátora svedčil o aktívnej obrane poškodeného voči útokom obžalovaného. Z okolností prípadu je zrejme, že to bol práve poškodený, ktorý prišiel do rodinného domu na ul. P.O.V., kde vyvolal s obžalovaným slovný konflikt a následne to bol práve poškodený, ktorý ako prvý udrel obžalovaného. Na tomto mieste je potrebné poukázať na to, že paralyzér sa dá použiť nielen na obranu, ale aj na útok proti inej osobe. V tejto súvislosti okresný súd správne konštatoval, že nebolo ničím vyvrátené tvrdenie obžalovaného, že by k útoku poškodeného na obžalovaného nebolo došlo spôsobom ako uviedol samotný obžalovaný. V tomto smere krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa plne stotožňuje.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Vzhľadom na vyššieuvedené Krajský súd v Banskej Bystrici považoval rozhodnutie okresného súdu za vecne správne a zákonné a preto odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.